

EBA/GL/2022/11

26 септември 2022 г.

Насоки

относно прехвърлимостта с цел
допълване на оценката на
възможността за реструктуриране
при стратегиите за прехвърляне

1. Спазване на насоките и задължения за докладване

Статут на настоящите насоки

1. Настоящият документ съдържа насоки, издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010¹. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 компетентните органи и финансовите институции трябва да полагат всички усилия за спазване на насоките.
2. В насоките е представено становището на Европейския банков орган (ЕБО) за подходящите надзорни практики в Европейската система за финансов надзор или за това как следва да се прилага правото на Съюза в дадена област. Компетентните органи, както са определени в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за които се отнасят тези насоки, трябва да ги спазват, като ги включат в практиките си по подходящ начин (напр. чрез изменение на правната рамка или надзорните си процеси), включително когато насоките са предназначени основно за институциите.

Изисквания за докладване

3. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 най-късно до (09.03.2023) компетентните органи трябва да уведомят ЕБО дали спазват или възнамеряват да спазват настоящите насоки, а в противен случай — да изложат причините за неспазването им. Ако в посочения срок не постъпи уведомление, ЕБО ще счита, че компетентните органи не спазват насоките. Уведомленията следва да се изпращат чрез подаване на формуляра, достъпен на уебсайта на ЕБО, като се посочи референтен номер „EBA/GL/2022/11“. Уведомленията трябва да се подават от лица, имащи подходящи правомощия да отчитат спазване от името на техните компетентни органи. Всяка промяна в статута на спазването също трябва да бъде докладвана на ЕБО.
4. Уведомленията се публикуват на уебсайта на ЕБО в съответствие с член 16, параграф 3.

¹ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

2. Предмет, обхват и определения

Предмет

1. Предвид член 10, параграф 5 и член 11, параграф 1 от Директива (ЕС) 2014/59² в настоящите насоки се посочват действията, които следва да предприемат институциите и органите за реструктуриране, за да подобрят възможността за реструктуриране на институциите, включително субектите, посочени в член 1, параграф 1 („институции“), групите или групите за реструктуриране в контекста на оценяването на възможността за реструктуриране съгласно членове 15 и 16 от посочената директива, по-специално когато инструментите за прехвърляне се предвиждат в стратегията за реструктуриране.
2. Настоящите насоки следва да се четат заедно с Насоки 2022/1 от 13 януари 2022 г. относно подобряване на възможността за реструктуриране за институции и органи за реструктуриране съгласно членове 15 и 16 от Директива 2014/59/ЕС („Насоки на ЕБО относно възможността за реструктуриране“).

Обхват на прилагане

3. Настоящите насоки се прилагат в случаите, в които инструмент за прехвърляне е част от предпочитаната стратегия за реструктуриране. Органите за реструктуриране може обаче да решат да приложат части от настоящите насоки, които са специфични за отделни инструменти за реструктуриране (например стратегии за прехвърляне), спрямо институции, чиято планирана предпочитана стратегия за реструктуриране не се позовава на тези инструменти, като например в случаите, в които инструменти за прехвърляне са включени единствено като разновидност на стратегията, както е предвидено в член 22, първа алинея, точка 2, буква д) от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията³.
4. Настоящите насоки не се прилагат спрямо институции, които са предмет на облекчени задължения при изготвяне на планове за реструктуриране в съответствие с член 4 от Директива 2014/59/ЕС.

² Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

³ Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията от 23 март 2016 г. за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета чрез регулаторни технически стандарти за определяне на съдържанието на планове за възстановяване, планове за реструктуриране и планове за реструктуриране на група, минималните критерии, по които компетентният орган трябва да оценява планове за реструктуриране и планове за реструктуриране на група, условията за вътрешногрупова финансова подкрепа, изискванията към независимите оценители, договорното признаване на правомощията за обезценяване и преобразуване, изискванията за процедурите за уведомяване и съдържанието на уведомленията и съобщението за спиране, както и оперативното функциониране на колегиите за реструктуриране (ОВ L 184, 8.7.2016 г., стр. 1–71).

5. В случай че настъпи промяна в стратегията за реструктуриране, по-специално чрез ново включване на инструмент за прехвърляне в предпочитаната стратегия за реструктуриране, настоящите насоки следва да се приложат изцяло възможно най-бързо и не по-късно от три години, считано от датата на одобряване на плана за реструктуриране, включващ новата стратегия за реструктуриране.
6. Органите за реструктуриране може да решат да приложат настоящите насоки изцяло или частично спрямо институции, които са предмет на облекчени задължения при изготвяне на планове за реструктуриране, или спрямо институции, в чийто план за реструктуриране се предвижда те да бъдат ликвидирани по обичайния ред в съответствие с приложимото национално законодателство.
7. За институциите, които не са част от група, подлежаща на консолидиран надзор съгласно членове 111 и 112 от Директива 2013/36/ЕС⁴, настоящите насоки се прилагат на индивидуално ниво.
8. За институциите, които са част от група, подлежаща на консолидиран надзор съгласно членове 111 и 112 от Директива 2013/36/ЕС, настоящите насоки се прилагат спрямо цялата група за реструктуриране, т.е. субектите за реструктуриране и техните дъщерни предприятия.

Адресати

9. Адресатите на настоящите насоки са органите за реструктуриране, както са определени в член 4, точка 2, подточка (v) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 („органи за реструктуриране“), и финансовите институции, които са субекти, попадащи в приложното поле на Директива 2014/59/ЕС, както са определени в член 4, точка 1 от Регламент № 1093/2010 („институции“).

Определения

- Освен ако не е посочено друго, термините, използвани и определени в Директива 2014/59/ЕС и Насоките на ЕБО относно възможността за реструктуриране, имат същото значение в насоките.
- За целите на настоящите насоки „стратегии или инструменти за прехвърляне“ се отнасят до продажба на стопанска дейност (чрез сделка с акции или сделка с активи) съгласно член 38 от Директива 2014/59/ЕС („ПСД“), мостова институция (наричана също така „затворено споделяне на загуби“) съгласно член 40 от Директива 2014/59/ЕС („МИ“) и инструмент за обособяване на активи съгласно член 42 от Директива 2014/59/ЕС („ИОА“).

⁴ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

3. Въвеждане

Дата на прилагане

Настоящите насоки се прилагат от **1 януари 2024 г.**

4. Определяне на периметъра на прехвърлянето

10. Органите за реструктуриране следва да посочат методиката за определяне на субекта или субектите, стопанските дейности или портфейлите от активи, правата и/или задълженията, които следва да бъдат прехвърлени („периметър на прехвърлянето“), тъй като това остава отговорност на органите за реструктуриране в момента на реструктурирането.
11. На етапа на планиране на реструктурирането институциите следва да са в състояние да предложат периметър на прехвърлянето, както е определен в точка 10. За целта институциите следва да идентифицират евентуални пречки и да предложат потенциални подобрения, както и следва да са в състояние да предложат алтернативен периметър на прехвърлянето или изменения в него с цел подобряване на надеждността и осъществимостта на стратегията или инструмента за прехвърляне, както са описани в плана за реструктуриране.
12. При поискване от органа за реструктуриране институциите следва да са в състояние:
 - а) да идентифицират и изолират компонентите на периметъра на прехвърлянето, както е определен от и съгласно насоките на органите за реструктуриране в съответствие с член 11 от Директива 2014/59/ЕС; и
 - б) да тестват приложимостта на периметъра на прехвърлянето при различни сценарии, както са съобщени от органите за реструктуриране в съответствие с член 10, параграф 3, член 10, параграф 7, буква й) и член 12, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС.
13. Когато задават методиката за определяне на периметъра на прехвърлянето в плановете за реструктуриране в съответствие с член 10, параграф 1, член 10, параграф 7, буква й) и член 12, параграф 3, буква б) от Директива 2014/59/ЕС, органите за реструктуриране следва да вземат под внимание:
 - а. предназначенията на инструментите (съгласно определената за институцията стратегия за реструктуриране) и дейностите на институциите. В крайна сметка, основният периметър на прехвърлянето следва да се състои от активи, права и/или задължения, чието прехвърляне е от съществено или критично значение за изпълнение на целите на реструктурирането, регулаторните задължения (включително защитени задължения съгласно член 44 от Директива 2014/59/ЕС или задължения съгласно член 73 от Директива 2014/59/ЕС) и предназначенията на инструментите („първи ред на периметъра на прехвърлянето“) и неговото определяне следва да съответства на списъка с критерии, които са представени по-подробно в раздел 4.1. по-долу;

б) взаимовръзките вътре в институцията. Предвид изискванията по предходната буква а) взаимовръзките, които не могат да бъдат премахнати без времеемки и скъпи усилия или поради правни ограничения (включително тези, свързани с гаранциите, предвидени в членове 76—80 от Директива 2014/59/ЕС), следва да бъдат интегрирани в периметъра на прехвърлянето („втори ред на периметъра на прехвърлянето“) в съответствие с раздел 4.2 по-долу.

14. Институциите следва да уведомят органите за реструктуриране относно пречките пред прехвърлимостта при прилагането на определянето на периметъра на прехвърлянето спрямо своите активи, права и/или задължения и да предложат потенциални смекчаващи фактори и решения. Институциите следва да работят за намаляване на тези пречки с течение на времето. В оценката на пречките пред прехвърлянето следва да се отдели специално внимание на трансграничните проблеми в съответствие с раздел 4.3.
15. При задаването на методиката за определяне на периметъра на прехвърлянето и с цел разработване на стратегия за реструктуриране, която постига по най-добър начин целите на реструктурирането, органите за реструктуриране следва да обмислят възможността за разделяне на периметъра на различни единици, за да е налице подготовка за различни сценарии, да се предвиди използването на комбинация от инструменти за прехвърляне, да се даде възможност за различни последователни прехвърляния и комбинации при прилагането на един и същ инструмент за прехвърляне или на няколко приематели, ако е необходимо.

4.1 Специфични съображения за всеки инструмент за прехвърляне

4.1.1 Продажба на стопанската дейност (ПСД)

16. Ако стратегията за реструктуриране включва инструмента ПСД, органите за реструктуриране следва да оценят като част от планирането на реструктурирането риска по отношение на сключването на сделка, свързан със сделките с активи и с акции⁵, и да обмислят сделката с най-малка степен на вмешателство, която постига по най-добър начин целите на реструктурирането в съответствие с точки 10—15.
17. За сделките с акции институциите следва да анализират как периметърът на прехвърлянето привлича интерес на пазара предвид целта да се постигне възможно най-висока продажна цена за периметъра на прехвърлянето, като се вземат под внимание работата по планиране на възстановяването, съпоставими сделки, позовавания на оценки или тенденции на пазара. След това институциите следва да съобщят резултата от този

⁵ Сделка с акции се изразява в прехвърляне (както е определено в член 63, параграф 1, буква в) от Директива 2014/59/ЕС) на инструменти на собственост (както са определени в член 2, параграф 1, точка 61 от Директива 2014/59/ЕС) към приемател (както е определен в член 2, параграф 1, точка 80 от Директива 2014/59/ЕС), а сделка с активи се изразява в прехвърляне (както е определено в член 63, параграф 1, буква г) от Директива 2014/59/ЕС) на активи, права и/или задължения към приемател (както е определен в член 2, параграф 1, точка 80 от Директива 2014/59/ЕС).

анализ на органите за реструктуриране, за да може последните да го вземат под внимание в оценката си на прехвърлимостта в контекста на планирането на реструктурирането. В тази оценка следва да се вземат под внимание, ако са налични, дейностите, бизнес моделът, финансовите резултати, връзките с клиенти, каналите за разпространение и географската разбивка на периметъра на прехвърлянето.

18. За сделки с активи институциите следва да анализират степента, до която периметърът на прехвърлянето привлича интерес на пазара, като се вземат под внимание допълнителни елементи, които биха направили периметъра по-привлекателен за купувача, включително парични средства, други ликвидни активи и обслужвани кредити. След това те следва да съобщят резултата от този анализ на органите за реструктуриране, за да може последните да го вземат под внимание в оценката си на прехвърлимостта в контекста на планирането на реструктурирането.
19. В съответствие с точка 11 от настоящите насоки институциите следва да подпомагат откриването на налични възможности с оглед подобряване на определянето на периметъра на прехвърлянето с цел улесняване на изпълнението на прехвърлянето. По-специално, институциите следва да обмислят дали периметърът на прехвърлянето би могъл да бъде опростен, за да бъдат намалени рисковете по отношение на сключването на сделка в режим на реструктуриране. Институциите следва да обмислят и прилагането на варианти спрямо определянето на периметъра на прехвърлянето, за да се постигне максимален успех на прехвърлянето, като например гаранции за портфейл от активи (член 101, параграф 1, буква а) от Директива 2014/59/ЕС) или „изключвания“ на определени нежелани активи, права и/или задължения, които не са необходими за непрекъсваемостта на критичните функции и/или основните стопански дейности, като се използват предимствата на определянето на единици на периметъра на прехвърлянето съгласно точка 21.
20. Институциите следва също така да анализират способността на пазара да усвои периметъра на прехвърлянето, като оценят съществуването на инвеститори трети страни с достатъчно средства в случай на кредитни институции с капиталов излишък и/или достатъчен достъп до пазара, предходен опит в интеграции и пригодност по отношение на конкуренцията и стратегическите съображения. След това институциите следва да съобщят резултата от този анализ на органите за реструктуриране.
21. Органите за реструктуриране следва да използват резултатите от гореописаната дейност в точки 18 и 25 от насоките, за да вземат под внимание възможността за различни потенциални приобретатели за различни части от периметъра на прехвърлянето според съответните пазари, тяхната способност за усвояване или географското разположение на дейностите, за да осигурят максимални шансове за успех на стратегията за прехвърляне и да подпомогнат реструктурирането. При необходимост, в съответствие с член 39, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС органите за реструктуриране следва да обмислят разделянето на периметъра на прехвърлянето на единици, за да пригледат по-добре

стратегията за реструктуриране спрямо непредвидимите условия на реструктурирането и различните възможни сценарии, които следва да бъдат тествани.

22. Доколкото е възможно и с цел допълнително подобряване на възможността за реструктуриране, институциите следва да анализират потенциалните промени в периметъра, които биха могли да възникнат в процеса на развитие на стопанската дейност на институцията и при изменение на икономическите условия, и да съобщят резултата от този анализ на органите за реструктуриране. Структурните промени и предвидимите въздействия следва да се вземат под внимание в максимална степен. Като минимум следва да се вземе под внимание въздействието на вариантите за възстановяване върху активите, правата и/или задълженията, допустими за включване в основния (първи ред) периметър на прехвърлянето въз основа на точки 13.а), 19 и 20 по-горе от настоящите насоки.

4.1.2 Мостова институция (МИ)

23. Органите за реструктуриране следва да вземат под внимание целите и изходната стратегия на МИ предвид разглеждания сценарий, когато задават методиката за определянето на периметъра, който следва да бъде прехвърлен на МИ, при спазване на условията по точки 10—13 от настоящите насоки. По-специално, основният (първи ред) периметър на прехвърлянето може да бъде определен различно, ако МИ е създадена, за да изпълни по-нататък изискуемото разделяне в рамките на институцията или да събира активи, права и задължения от различни институции, предмет на реструктуриране, в съответствие с член 40, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС, или ако МИ следва да бъде продадена като едно цяло или на части в съответствие с член 41, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС.
24. Институциите следва да подпомагат органите за реструктуриране, като тестват приложимостта (съгласно точка 12, буква б) и точка 15 от настоящите насоки) на определянето на периметъра на прехвърлянето, подпомагат оценката на риска по отношение на сключването на сделка, дават съвети относно потенциални подобрения на периметъра на прехвърлянето и оценяват „апетита“ и способността на пазара да усвои периметъра на прехвърлянето. Това допринася за способността на органите за реструктуриране да постигнат максимална възможност за пазарна реализация на МИ и да подкрепят избора на този инструмент за реструктуриране в плановете за реструктуриране.
25. Институциите следва да оценят рисковия профил на активите, правата и задълженията, допустими за периметъра на прехвърлянето, и да подпомагат оценката на органите за реструктуриране относно тяхната съвместимост с жизнеспособността на МИ, чието предназначение е да осигури непрекъсваемост на изпълнението на критичните функции. В крайна сметка, рисковият профил (включително кредитните рискове, пазарните рискове и операционните рискове) на периметъра на прехвърлянето не следва да

застрашава жизнеспособността на МИ, преди тя да стане предмет на процеса на продажба.

26. Ако МИ е предназначена да подпомага само една институция, институцията следва да подпомогне органа за реструктуриране при оценката на калибрирането на капиталовата позиция и на ликвидната позиция на периметъра на прехвърлянето, като се гарантира, че стойността на задълженията в съответствие с член 40, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС не надхвърля стойността на активите, прехвърлени от институцията в режим на реструктуриране или предоставени от други източници, и органът за реструктуриране следва да оцени въздействието на периметъра на прехвърлянето върху капиталовата позиция и ликвидната позиция на МИ. По същия начин, за да се гарантира балансирана ликвидна позиция на МИ, падежният профил на активите следва да е в съответствие с падежа на задълженията и следва да се обърне специално внимание на общия лихвен процент, наложен върху задълженията, в сравнение с общия лихвен процент, произтичащ от активите.
27. С оглед допълнително подобряване на възможността за реструктуриране, институциите следва да подпомагат органите за реструктуриране при оценката на потенциалните промени в периметъра, подобно на принципите, посочени в точка 23 от настоящите насоки, които е вероятно да засегнат периметъра на прехвърлянето, както е определено в точки 13.а) и 23—26 от настоящите насоки.
28. Органите за реструктуриране следва да вземат под внимание условията, при които прехвърляния обратно към институцията биха били необходими и/или полезни по отношение на стратегията за реструктуриране. Това съображение следва да се прилага на нивото на единицата на периметъра на прехвърлянето.
29. Органите за реструктуриране следва да обмислят дали е осъществимо да се извършва сделка с акции по линия на МИ.

4.1.3 Инструмент за обособяване на активи (ИОА)

30. Въз основа на информацията, съобщена от органите за реструктуриране, институциите следва да уведомят органите за активите, правата и/или задълженията, които отговарят на условията по член 42, параграф 5 от Директива 2014/59/ЕС и на принципите, предвидени в насоките на ЕБО относно инструмента за обособяване на активи⁶, за да се проучи до каква степен може да се приложи ИОА съгласно член 12, параграф 3, буква б) от Директива 2014/59/ЕС.
31. Въз основа на насоките от органите за реструктуриране институциите следва да определят елементи, които да бъдат включени в периметъра на прехвърлянето, така че да отговарят на характеристиките на дружеството за управление на активи (ДУА), както са

⁶ Насоки на ЕБО относно определянето на условията, при които реализацията на активите или задълженията чрез обичайното производство по несъстоятелност би имала неблагоприятни последици за един или повече финансови пазари съгласно член 42, параграф 14 от Директива 2014/59/ЕС (EBA/GL/2015/05).

определени от органите за реструктуриране. В тази посока, в съответствие с член 42, параграф 5, буква в) от Директива 2014/59/ЕС, органите за реструктуриране следва да оценят дали прехвърлянето е необходимо с цел да се увеличат максимално постъпленията от реализацията на активите, поради което бизнес моделът и изходната стратегия на ДУА не следва да се пренебрегват. По-специално органите за реструктуриране следва да се убедят, че:

- периметърът на прехвърлянето е в съответствие с бизнес модела на ДУА, ако вече е определен, или взема под внимание бизнес модела на ДУА, който предстои да бъде определен. ДУА може да бъдат разработени така, че да са съсредоточени върху един актив или да бъдат специализирани в дадена географска област;
- специално в случая на ДУА, което се очаква да усвои портфейли и дейности от различни институции, съществува съгласуваност между периметъра на прехвърлянето и стратегията за продажба, като се гарантира постигане на максимални постъпления от реализацията на активите, избягва се унищожаването на стойност и се задействат ефекти от мащаба;
- доколкото е възможно, периметърът на прехвърлянето позволява на ДУА да достигне критичен размер, за да се възползва от икономии от мащаба. В идеалния случай критичният размер следва да остане в рамките на пропорциите на пазара, на който се осъществява дейността;
- периметърът на прехвърлянето поставя ДУА в положение да възстанови дългосрочна стойност, която е по-голяма от пазарната стойност към датата на оценката, в съответствие с точка 32 от настоящите насоки, което означава, че портфейли с отрицателни дългосрочни перспективи следва да се обмислят внимателно.

32. Органите за реструктуриране следва да определят методика за институциите с цел структуриране на периметъра на прехвърлянето, предназначен за ДУА при използване на ИОА, така че дългосрочната стойност на периметъра да е над неговата пазарна стойност, за да се избегне унищожаването на стойност, да се сведат до минимум разходите за реструктуриране и да бъдат защитени публичните средства (член 31, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС). Дългосрочната стойност може да бъде прогнозирана въз основа на текущата пазарна стойност за обслужвани портфейли. Възниква обаче проблем при обезценените или необслужваните портфейли, като в тези случаи органите следва да оценят перспективите за подобряване за съответните портфейли и пазари, изготвени въз основа на наличните пазарни анализи, да използват оценките на надзорните органи и да оценят потенциални комбинации с обслужвани активи (комбиниране на различни единици съгласно точка 15 от настоящите насоки) с цел положително въздействие върху цялостния профил на периметъра на прехвърлянето.

33. С оглед допълнително подобряване на възможността за реструктуриране, институциите следва да подпомагат органите за реструктуриране при оценката на потенциалните

промени в периметъра, както са посочени в точка 22 от настоящите насоки, които биха могли да засегнат периметъра на прехвърлянето.

34. Органите за реструктуриране следва да вземат под внимание условията, при които прехвърляния обратно към институцията биха били необходими и/или полезни по отношение на стратегията за реструктуриране. Посоченото съображение следва да се прилага на нивото на единицата на периметъра на прехвърлянето.

4.2 Оценка на взаимовръзките

35. За да се подкрепи изискването, посочено в точки 99—101 от насоките на ЕБО относно възможността за реструктуриране, и да се гарантира непрекъсваемостта на периметъра на прехвърлянето, щом той бъде отделен от останалата част от групата съгласно точка 13.б от настоящите насоки, институциите следва да са в състояние да обяснят на органите за реструктуриране предварителния анализ, въз основа на който е идентифицирана информацията, обхваната от точки 15, 16 и 44 от насоките на ЕБО относно възможността за реструктуриране, и който подкрепя планирането на реструктурирането. По-специално, при спазване на пропорционалност институциите следва да са в състояние да:

- предоставят основните стопански дейности и критичните функции, разбити на функционални процеси⁷, и да ги отнесат към организационните единици, ако е относимо;
- оценят ролята на организационните единици и услугите, които те предоставят;
- идентифицират съответстващите елементи, като например активи, задължения, персонал, ресурси, системи и приложения, участващи в организационните единици, ако е относимо.

36. Институциите следва да подчертаят пред органите за реструктуриране потенциални проблеми при отделянето на елементи на организационните единици от компонентите на основния (първи ред) периметър на прехвърлянето (противоречия при делимостта) поради това, че не могат да бъдат заменени лесно, може да доведат до допълнителни и непропорционални рискове или отделянето им би могло да не е оптимално по отношение на целите на реструктурирането. В процеса на идентифициране на потенциално противоречие при делимостта следва да се вземат под внимание елементите, посочени в точки 37—49 от настоящите насоки, и да се използват във възможно най-голяма степен предимствата в работата по планиране на възстановяването. Резултатът следва да се включи в определянето на периметъра на прехвърлянето в плана за реструктуриране и оценката на осъществимостта на стратегията за реструктуриране. В зависимост от степента на взаимовръзките и от

⁷ Функционалните процеси могат да бъдат определени като ежедневните дейности, подкрепящи стопанските дейности.

разнообразието на сценариите за реструктуриране, оценката на взаимовръзките може да се осъществи на няколко етапа във времето.

Финансови взаимовръзки

37. В съответствие с точка 100 от насоките относно възможността за реструктуриране институциите следва да предоставят на органите за реструктуриране идентификация на връзките, които са защитени по силата на членове 76—80 от Директива 2014/59/ЕС.

38. С цел i) да се избегнат ненужни финансови смущения и да се гарантира надеждност на финансовите услуги, предоставяни от периметъра на прехвърлянето, или ii) да бъдат ограничени нестабилностите при финансирането на дейностите, които следва да бъдат продължени (включително при ИОА за оставащия субект), основният периметър на прехвърлянето следва по възможност и при спазване на точка 41 от настоящите насоки да бъде прехвърлен със свързаните финансови задължения и защиты. Следователно при планирането на реструктурирането институциите, в чиито планове за реструктуриране са включени стратегии за прехвърляне, следва:

- да определят финансовите връзки между задбалансовите и балансовите експозиции и задълженията и по-специално гаранциите (включително, ако е относимо, позовавания на: обхват⁸; продължителност; права за предсрочно прекратяване; промяна на контрола или клаузи за кръстосано неизпълнение; или приложимо право), като се прави разграничение между външни гаранции и вътрешногрупови гаранции. Вътрешногруповите гаранции⁹ следва да бъдат специално оценени, за да се прецени дали следва да бъдат прехвърлени или анулирани, без да се създава нежелан хаос;
- да идентифицират съществуващи хеджирания, които още не са обхванати от горепосочените защитни мерки;
- да идентифицират организационните единици, които отговарят за предоставянето на финансиране, и техните договорни взаимовръзки с други единици, като се вземат под внимание входящите и изходящите парични потоци и капацитетът за генериране на ликвидност;
- при необходимост да разработят механизми за гарантиране на запазването на съществуващите споразумения по време на и след реструктурирането, непрекъсваемостта на огледалните трансакции на разделените единици, достъпа до валути от страна на разделените единици.

⁸ Като например писма за намерение.

⁹ Вътрешногруповите гаранции в контекста на настоящите насоки следва да се тълкуват широко като механизми за прехвърляне на загуби.

Правни взаимовръзки

39. За да подпомогнат органите за реструктуриране, институциите следва да идентифицират правни взаимовръзки между основния периметър на прехвърлянето и останалата част на институцията, включително, но не само:

а. На междусубектно равнище: i) инструменти на собственост, които обхващат повече от един субект; ii) данъчни връзки; iii) задължения към останалите кооперативни членове, ако е относимо; iv) правоотношение между субектите и евентуални механизми за солидарност или институционални защитни схеми (ИЗС); v) съответни договори с клаузи за изключване, като например съвместно предприятие или други партньорства, например със застрахователни дружества.

б. На нивото на организационните единици: правни взаимовръзки поради съществуващи или не задължения за предоставяне на услуги по силата на споразумения за ниво на обслужване, трудови договори и колективно споразумение¹⁰, както и договорни разпоредби, свързани с активите и задълженията на всяка единица.

40. Институциите следва да идентифицират потенциални противоречия при делимостта, свързани с горепосочените елементи, и да предоставят на органите за реструктуриране цялата необходима информация с цел изясняване на следните елементи:

(i) потенциалните последици от определянето на периметъра на прехвърлянето за структурата на собственост на институцията и за независимостта на приобретателя;

(ii) дали вторият ред на периметъра на прехвърлянето би могъл да се структурира така, че да не води до ненужни загуби поради данъчни съображения;

(iii) дали кооперативните договорености следва да бъдат продължени и дали биха могли да бъдат от полза за периметъра на прехвърлянето;

(iv) дали членството в ИЗС, асоциация или подобни договорености за солидарност може да бъде продължено за периметъра на прехвърлянето и потенциалните свързани с него задължения, като се оцени също така, където е приложимо, дали освобождаванията за ИЗС/асоциация (като предвидените в член 113, параграф 7 и член 49, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013) се продължават или прекратяват в режим на реструктуриране и какви биха били последиците;

(v) дали и до каква степен периметърът на прехвърлянето е обременен от потенциални рискове, свързани със съдебни спорове (включително рискове, свързани със съдебни

¹⁰ В съответствие с член 5, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО относно прехвърлянето на предприятия (ДПП) и член 34, параграф 4 от Директива 2014/59/ЕС автоматичният характер на прехвърлянето на трудови договори може да не се приложи при прехвърляне, при което се използва който и да е от инструментите „мостова институция“, „продажба на стопанска дейност“ и „обособяване на активи“.

спорове, произтичащи от самото действие по реструктуриране в съответствие с насоките на органите за реструктуриране).

41. Органите за реструктуриране следва да оценят до каква степен биха могли да се използват правомощията съгласно член 64, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС за изменение или прекратяване на договори, за да се определи по-добре вторият ред на периметъра на прехвърлянето и да се премахнат ненужни взаимовръзки.

Оперативни взаимовръзки

42. В допълнение към отнасянето на еквивалентите на пълно работно време към компонентите на периметъра на прехвърлянето (вж. точка 35 от настоящите насоки) институциите следва да предоставят информация относно необходимите експертни знания и опит за извършването на дейностите, включени в периметъра на прехвърлянето. В крайна сметка информацията за необходимите експертни знания и опит ще се използва в оценката на пригодността на персонала и смекчаването на противоречията при делимостта.

Взаимовръзки в стопанската дейност

43. Институциите следва да идентифицират взаимовръзки в стопанската дейност, като например евентуална връзка между организационни единици, при която стопанската дейност се осъществява посредством множество организационни единици или чиито приходи се дължат на дейностите, извършвани от различни организационни единици, включително полезни взаимодействия или клиенти на повече от една дейност.
44. Органите за реструктуриране следва да разгледат методиката за определяне на периметъра на прехвърлянето с оглед на взаимовръзките в стопанската дейност, така че i) периметърът, който следва да се прехвърли на ДУА, да не засегне отрицателно франчайза на стопанската дейност (включително критичните функции и основните стопански дейности), която остава при институцията, предмет на реструктуриране, която е предназначена да бъде запазена, ii) или като друга възможност оставянето на единици в институцията, предмет на реструктуриране, да не вреди на франчайза на стопанската дейност (включително критичните функции и основните стопански дейности), прехвърлена на потенциален приобретател или приобретатели или МИ.

4.3 Оценка на трансграничните аспекти

45. Институциите следва при поискване да уведомят органите за реструктуриране относно приложимото право и националните особености на активите, елементите, стопанската дейност и субектите, попадащи в периметъра на прехвърлянето.
46. Институциите следва да уведомят за елементи, попадащи в периметъра на прехвърлянето или при поискване, които са прехвърлими единствено в рамките на същата държава членка, и да идентифицират потенциалните решения на този проблем.

47. За да бъде спазен член 67 от Директива 2014/59/ЕС и член 30 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията, органите за реструктуриране следва по време на етапа на планиране на реструктурирането да обсъдят с органите на трети държави възможността за упражняване на правомощия за прехвърляне спрямо елементи, уредени от правото на третата държава. Въз основа на резултата от обсъждането органът за реструктуриране ще трябва да прецени дали са осъществими следните варианти:
- (i) органът на третата държава ще признае правомощията за прехвърляне на органа за реструктуриране;
 - (ii) органът на третата държава няма да признае правомощията за прехвърляне на органа за реструктуриране, но няма да възрази спрямо прехвърляне, валидирано от субекта, предмет на реструктурирането;
 - (iii) прехвърлянето ще е възможно единствено след значителни разходи и време в режим на реструктуриране.
48. За да подпомогнат органите за реструктуриране в извършваната от тях оценка съгласно предходната точка, институциите следва въз основа на правните характеристики на елементите на периметъра на прехвърлянето да анализират и да уведомят органите за реструктуриране относно осъществимостта/надеждността на:
- потвърдително съгласие, подписано от институцията, предмет на реструктуриране, с което се признава прехвърлянето към приобретателя (било то купувача, мостовата институция или дружеството за управление на активи), извършено съобразно условия, договорени от органа за реструктуриране (в съответствие с член 67, параграф 1, буква а) от Директива 2014/59/ЕС);
 - устойчиви на реструктурирането клаузи (“resolution-proof clauses”) в договорите, с които се признава и уведомява контрагента, че договорът може да бъде предмет на упражняване на правомощия за реструктуриране (в съответствие с член 67, параграф 1, буква а) от Директива 2014/59/ЕС);
 - прехвърляне на елементите, уредени от правото на трета държава, в специално сформирани за целта субекти (като например предприятие със специално предназначение) съгласно националното приложимо право и прехвърляне на инструментите на собственост на субекта като част от периметъра на прехвърлянето.
49. Институциите следва да представят на вниманието на органите всеки случай на право на трета държава, налагащо на посочените институции задължение да подпомагат дъщерното си дружество, при което елементи от трета държава ще трябва да бъдат включени в периметъра на прехвърлянето.

5. Оперативно прехвърляне

50. Определянето на периметъра на прехвърлянето е само една от стъпките в прилагането на инструмента за прехвърляне. Подготовката за оперативното прехвърляне следва да бъде ключов елемент на оценката на възможността за реструктуриране за стратегиите за прехвърляне. В това отношение органите за реструктуриране и институциите следва да са създали механизми за подготовка за продажбата на периметъра на прехвърлянето, както е определено в раздел 4, като в тази връзка:
- а. Органите за реструктуриране следва да разработят процес за продажба (раздел 5.1.1) с цел подпомагане на ПСД и следва да изследват допълнителни подготвителни мерки (раздел 5.1.2) с цел подпомагане на изпълнението на инструментите за прехвърляне.
 - б. Както институциите, така и органите за реструктуриране следва да развият способности да решават противоречия при делимостта, посочени в раздел 4.2, и да изпълнят своевременно прехвърлянето (раздел 5.2).
 - в. Институциите следва да установят процеси за справяне с оперативните последици от прехвърлянето и следва да демонстрират пред органите за реструктуриране колко надеждни са тези процеси (раздел 5.3).
51. Когато предвидените в стратегията за реструктуриране инструменти за реструктуриране са ИОА и МИ, органите за реструктуриране следва да разполагат с процеси за създаване съответно на ДУА съгласно член 42 от Директива 2014/59/ЕС и на мостова институция съгласно член 41 от Директива 2014/59/ЕС в рамките на подходящ срок.

5.1 Подготовка на продажбата

5.1.1 Подготовка на процеса на продажба

52. Органите за реструктуриране следва да изложат в плановете за реструктуриране или в който и да е придружаващ документ как могат за изпълнят безпроблемно процеса на продажба, посочен в точка 50.а, по възможно най-прозрачен начин.
53. За да гарантира осъществимостта/надеждността на ПСД като инструмент за реструктуриране, органът за реструктуриране с подкрепата на институциите следва да определи предварително списък с критерии, на които може да се очаква да отговарят потенциалните приобретатели, въз основа на характеристиките на периметъра на прехвърлянето и предвид характеристиките на съществуващите участници на пазара, както и външни фактори (като регулаторни съображения относно пазарна концентрация, необходимост от лицензи и разрешения, както и всякакви бариери за навлизане на

пазара). Органите за реструктуриране следва да могат да използват информацията, която е на разположение на надзорните органи и в плановете за възстановяване.

54. Въпреки че стратегията за продажба ще зависи от определянето на периметъра на прехвърлянето (специфично за всяка институция и всяка ситуация), органите за реструктуриране следва да разработят процес за продажба, като вземат под внимание най-малко следните елементи:

- графика на процеса на продажба: график с междинни цели и конкретни резултати;
- определянето на оперативни подпроцеси с ясно разпределение на задачите сред различните екипи и експерти, обхващащи органите за реструктуриране, институциите, компетентните органи и всички съответни участници, в съответствие с точки 56 и 57;
- състава и ролите на екипите и органите;
- документацията, подкрепяща рамката за продажба и процеса на предлагане на пазара (включително, но не само, предварителни договорености; споразумение за поверителност и други правни документи; образци, предоставени на разположение на оферентите; формуляри за оценка на офертите; списък с критерии; документация за обществена поръчка и възлагане на външни консултанти; и образци за комуникация с медиите);
- канал(и) за поверителна комуникация, план(ове) за комуникация и информация, данни и доклади.

55. Когато определят графика в съответствие с член 10, параграф 7, букви г) и й) от Директива 2014/59/ЕС, органите за реструктуриране следва да вземат под внимание различните междинни цели от значение за прехвърлянията, по-специално референтната дата на плана за реструктуриране¹¹, датата на оценката¹², датата на реструктурирането¹³ и датата или датите на прехвърлянето.

56. Органите за реструктуриране следва да идентифицират одобренията или съгласията, които не биха попаднали в освобождаванията по член 63, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС, и да гарантират, че те са взети под внимание в процеса на продажба. Те може да включват одобрението от Европейската комисия относно концентрацията с европейско измерение в съответствие с Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20

¹¹ В съответствие с член 5 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1624 на Комисията от 23 октомври 2018 година за определяне на технически стандарти за изпълнение по отношение на процедурите, стандартните формуляри и образците за предоставяне на информация за целите на плановете за реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници в съответствие с Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1066 на Комисията (ОВ L 277, 7.11.2018 г., стр. 1–6).

¹² Както е отразена в наръчника на ЕБО относно оценката за целите на реструктурирането (Наръчник на ЕБО относно оценката).

¹³ Както е определена в член 1, буква й) от Делегиран регламент 2018/345 на Комисията.

януари 2004 г. относно контрола върху концентрациите между предприятия (правила за контрол на сливанията в ЕС, РСЕС)¹⁴. Органите за реструктуриране следва да обмислят взаимодействия с органите, отговарящи за пазара, и други органи, които се очаква да встъпят в процеса на продажба. Посочените взаимодействия с други органи следва да се осъществяват своевременно и не следва да правят графика на продажбата нецелесъобразен по отношение на възможността за реструктуриране.

57. В случаите на трансгранични групи, трансграничен периметър на прехвърлянето или трансгранични трансакции, органите за реструктуриране следва да обсъждат, когато е относимо, своята рамка за продажба с други органи за реструктуриране и компетентни органи, за да се договорят относно разпределението на задачите, обмена на информация и графика, да актуализират редовно рамката за продажбата и да гарантират наличието на линии за поверителна комуникация. Обсъжданията може например да се провеждат в колегиите за реструктуриране или в групите за управление на кризи (ГУК) (за глобални системно значими институции), когато съществуват такива, или на импровизирана и неофициална основа.
58. Органите за реструктуриране следва да гарантират, че техният процес за продажба е приложим при най-малко два сценария: продажба, гарантираща процес на предлагане на пазара съгласно член 39 от Директива 2014/59/ЕС (която може да се квалифицира като „стратегическа ПСД“), и продажба без процес на предлагане на пазара съгласно член 39, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС (която може да се квалифицира като „ускорена ПСД“).
59. Възможно най-скоро и не по-късно от констатацията, че институцията е проблемна или има вероятност да стане проблемна, органът за реструктуриране следва да има готовност да извърши оценка на осъществимостта на процеса за предлагане на пазара в съответствие с насоките на ЕБО относно ефективния характер на инструмента за продажба на стопанска дейност¹⁵.
60. Процесът на продажба следва да предвижда безпроблемно изпълнение на ускорена ПСД в рамките на уикенда за реструктуриране. За целта органът за реструктуриране следва да е в състояние да актуализира (посредством например извършването на дейности за наблюдение на пазара; съществуващ достъп до актуални значими пазарни данни или съществуващи процеси за изискване на експертна помощ в тази област) в съответствие с пазарните условия и периметъра на прехвърлянето към датата на констатацията, че институцията е проблемна или има вероятност да стане проблемна, списъка с критерии, на които следва да отговарят потенциалните приобретатели, и предварително определения списък с потенциални приобретатели въз основа на точка 19 от настоящите насоки. Органът за реструктуриране следва да оцени на възможно най-ранен етап

¹⁴ Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 г. относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на ЕО) (ОВ L 024, 29.1.2004 г., стр. 1–22).

¹⁵ Насоки на ЕБО относно фактическите обстоятелства, представляващи съществена заплаха за финансовата стабилност, и елементите, свързани с ефективния характер на инструмента за продажба на стопанска дейност съгласно член 39, параграф 4 от Директива 2014/59/ЕС (ЕБА/GL/2015/04).

потенциалните последици от ускорена ПСД по отношение на правилата за държавна помощ и да гарантира изпълнение на ускорената продажба, при което тези последици са сведени до минимум¹⁶.

61. При стратегическа ПСД органите за реструктуриране следва да са в състояние да актуализират списъка с критерии, на които следва да отговарят потенциалните приобретатели, въз основа на раздел 4.1. и точка 19 от настоящите насоки. Процесът на продажба следва да предвижда безпроблемно изпълнение на стратегическа ПСД, гарантираща открит, прозрачен и недискриминационен процес на предлагане на пазара (изисквания за предлагане на пазара) с цел постигане на максимална цена на продажбата и идентифициране на потенциални конфликти на интереси. Посочените критерии следва да включват разнообразие от показатели, свързани с финансовата, правната и оперативната сила на потенциалните приобретатели, следва да имат отношение към периметъра на прехвърлянето и не следва да бъдат проектирани така, че да дават предимство на предварително идентифицираните потенциални купувачи. Органът за реструктуриране може да поиска планове, в които да бъде изложен процесът на интегриране на периметъра на прехвърлянето от страна на потенциалния купувач и да бъдат открити изискуемите способности.
62. Органите за реструктуриране следва да бъдат подготвени да поискат външна помощ (включително консултанти, юрисконсулти или одитори) в рамките на процеса на продажба или за делегирането на процеса на предлагане на пазара. Вменените на органа за реструктуриране отговорности не следва да се делегират и органът за реструктуриране следва да е установил процес за подбор и назначаване на външни консултанти въз основа на предварително определени критерии в рамките на определен мандат, като ги контролира и преглежда тяхната работа, гарантира отсъствие на конфликт на интереси и зачита поверителността. В мандата следва да са определени ясно, наред с другото, целите и конкретните резултати, очакваните експертни знания и опит и ресурсите, графикът и хонорарите.

5.1.2 Вътрешно разделение

63. Оценката на възможността за реструктуриране, посочена в раздел В от приложението към Директива 2014/59/ЕС, следва да се гради върху оценката на правните и корпоративните структури на институцията (точка 2 от посочения раздел В от приложението към Директива 2014/59/ЕС), сложността на тази структура и трудностите при отнасяне на стопанските дейности към определени субекти от групата (точка 16 от раздел В от приложението към Директива 2014/59/ЕС) и съвместимостта на тази структура с избрания инструмент или инструменти за реструктуриране (точка 21 от раздел В от приложението към Директива 2014/59/ЕС). Следователно органите за реструктуриране следва да обмислят как да се подготвят най-добре за ИОА предвид факта, че много от компонентите на периметъра на прехвърлянето може да не се ограничават само до един правен субект или една стопанска дейност, и следва при

¹⁶ В съответствие с окончателните въпроси и отговори на ЕБО 2015_2339.

необходимост и без да се засягат правомощията по член 17 от Директива 2014/59/ЕС, да насърчават обособяването на портфейли посредством:

а. отправяне на искане към институциите да разполагат с оперативни протоколи (вж. точка 75), в които се излагат начините, по които те биха могли да отделят необслужвани активи¹⁷ в една стопанска дейност или един правен субект, когато ИОА се разглежда в стратегията за реструктуриране и когато портфейлите, допустими за ИОА, са разпръснати из цялата група;

б. оценяване как вариантите за възстановяване съгласно точка 14 от раздел А от приложението към Директива 2014/59/ЕС биха могли да подпомогнат обособяването на необслужваните активи от останалата част от групата.

64. Когато от институциите бъде поискано да демонстрират как могат да разделят необслужваните активи, те следва да посочат как действията им ще:

- улеснят евентуална диагностична симулация, както е посочена в насоките на ЕБО относно тестовете, прегледите или симулациите, които могат да доведат до мерки за подкрепа¹⁸, тъй като повечето необслужвани активи биха били централизирани в една специализирана организационна единица;
- дадат възможност за надлежно определяне на договорните пречки, правните изисквания, свързани с необслужваните активи, и други видове пречки пред прехвърлянето;
- осигурят по-лесно оценяване на необслужваните активи (и следователно на стопанските дейности, различни от необслужваните, които подкрепят избора на допълващия инструмент за реструктуриране);
- създадат високо равнище на експертни знания и опит вътре в организационната единица за справяне с необслужвани активи;
- доведат до разработване на специализиран набор от данни, който обхваща въпроси, свързани с обезпеченията и права, свързани с необслужваните активи;
- открият конкретните услуги, необходими за тези елементи, и ще започнат да изпълняват договореностите за тяхното управление;
- доведат до отделяне на необходимите ресурси (включително финансови или човешки), които след това биха могли да бъдат прехвърлени по-лесно в момента на реструктурирането, по-специално с помощта на договорености за обслужване.

¹⁷ За целите на настоящите насоки понятието „необслужвани активи“ следва да се тълкува като обезценени или проблемни активи съгласно съображение 59 от Директива 2014/59/ЕС.

¹⁸ Насоки на ЕБО относно видовете тестове, прегледи или симулации, които могат да доведат до мерки за подкрепа съгласно член 32, параграф 4, буква г), подточка iii) от Директивата за възстановяване и реструктуриране на банките (EBA/GL/2014/09).

65. Когато е относимо, институциите следва да демонстрират и способностите си да създават правни субекти в съответствие с точка 48 от настоящите насоки.

5.2 Договорености за осигуряване на безпроблемно разделяне

5.2.1 Правни аспекти

66. В съответствие с член 67, параграф 1, буква а) от Директива 2014/59/ЕС институциите следва да оценят, когато е приложимо, степента, до която правото на държава — членка на ЕС, е действително приложимо спрямо договор, уреден от правото на трета държава, и ефективното прилагане на правомощията за реструктуриране¹⁹.
67. Институциите следва да оценят до каква степен характеристиките на договора могат да бъдат изменени, за да се избегнат уведомления и одобрения, които още не са предмет на освобождаване съгласно Директива 2014/59/ЕС.
68. Институциите следва да подпомагат органите за реструктуриране при идентифициране на всяка промяна в устава или в правната форма, произтичаща от прехвърлянето на определения периметър на прехвърлянето, тъй като даден субект може да не подлежи на прехвърляне в настоящата си правна форма към приобретател с различна правна форма или може да има противоречащи си разпоредби в устава. В плана за реструктуриране следва да са изложени процесът и изискуемите действия за своевременно преодоляване на тези проблеми.

5.2.2 Финансови аспекти

69. Когато за непрекъсваемостта на периметъра на прехвърлянето е необходим достъп до валути или непрекъсваемост на огледалните трансакции, както е подчертано в оценката, посочена в точка 69 от насоките на ЕБО относно възможността за реструктуриране, институциите следва да гарантират, че са налице механизми за гарантиране на тази непрекъсваемост, в съответствие с очакванията на органа за реструктуриране. Може например предварително да се изготвят споразумения с банки кореспонденти, за да се гарантира, че периметърът на прехвърлянето продължава при необходимост да се обслужва в необходимите валути. Съществуващите споразумения следва също да бъдат прехвърлими съгласно Директива 2014/59/ЕС.
70. Институциите следва да подпомагат органите за реструктуриране при определяне на ролята на механизмите за солидарност (институции свързани с централен орган) или

¹⁹ От договорите, уредени по правото на трети държави, регламентиращи правното прехвърляне на съответните активи, права и/или задължения, вече се очаква да предвиждат изрично устойчиви на реструктуриране клаузи и да признават и уведомяват контрагента, че договорът може да е предмет на упражняване на правомощия за реструктуриране, като спиране или ограничаване на права или задължения („правомощия за спиране“) съгласно Директива 2014/59/ЕС.

евентуално съществуваща ИЗС в прилагането на инструмента за прехвърляне и да осигурят бързо отделяне и възможност за реструктуриране.

5.2.3 Оперативни аспекти

71. В случай на частично прехвърляне към различни приобретатели (например ДУА и МИ) или към един приобретател, но без прекратяване на дейността на институцията, предмет на реструктуриране (когато например се комбинират споделяне на загуби и ИОА), правомощието, предвидено в член 64, параграф 1, буква г) от Директива 2014/59/ЕС, може да не е достатъчно за поддържане на достъпа до всички услуги. Следователно институциите следва да уведомят органите за реструктуриране относно възможността за включване на клаузи за тристранен достъп в договора с доставчик на услуги.
72. *[Дружество за споделени услуги]* Органите за реструктуриране следва да оценят дали текущият модел на предоставяне на услуги оказва въздействие върху делимостта на периметъра на прехвърлянето и да обмислят налагане на договорености, предвидени в точка 34 от насоките на ЕБО относно възможността за реструктуриране.
73. *[Планове за действие в извънредни ситуации за ИФП]* В допълнение към насоките, посочени в раздел 4.1.2 (по-специално в точка 50) от насоките на ЕБО относно възможността за реструктуриране, институциите следва:
- да оценят как необходимият достъп до инфраструктури на финансовите пазари (ИФП) ще бъде прехвърлен на субекта, чието предназначение е да поддържа непрекъсваемостта на критичните функции/основните стопански дейности, и/или как може да се установи непряк достъп. Ако спрямо институцията, предмет на реструктуриране, се пристъпи към ликвидация чрез производство по несъстоятелност (след прилагането на инструмента за прехвърляне в съответствие с член 37, параграф 6 от Директива 2014/59/ЕС), или в случая на ДУА, достъпът до ИФП може да бъде ограничен. Във връзка с това следва да се предостави непряк достъп посредством продължаващия дейността субект и следва да се предвидят договорености за тази цел, включително продължаващият дейността субект да запази ВИС, свързаността и комуникационните услуги на институцията в режим на реструктуриране.
 - да оценят съществуващите преходни механизми, ускорените процеси на кандидатстване за достъп до ИФП или възможностите за упълномощаване, за да се запази непрекъсваемостта на достъпа до ИФП за периметъра на прехвърлянето.
 - при поискване от органите за реструктуриране да оценят въздействието на прехвърлянето върху услугите, предоставяни от институцията на ИФП и/или други страни.

5.3 Изпълнение на странични процеси

74. Продажбата на периметъра на прехвърлянето ще изисква допълнителни действия освен подготовката на процеса на продажба и/или ще задейства странични ефекти, които следва да се управляват и да е налице подготовка за тях, за да се гарантира безпроблемно прехвърляне както от страна на институцията, така и от страна на органа за реструктуриране.

Специфични аспекти, значими за изпълнението на прехвърлянето, за институцията

75. Институциите следва да разработят вътрешни процеси и подготвителни мерки, за да направят изпълнението на прехвърлянето надеждно и осъществимо. Посочените процеси следва да обхващат правила за управление, включително ясно указване на отговорностите, йерархичните линии и ролята на комитетите, както и определяне на процедурни и валидационни стъпки, организацията на комуникацията и описанието на съответната УИС, която командва процесите, както и допълнителната информация, която е необходимо да се предостави от трети лица. Посочените процеси следва да бъдат събрани в специални оперативни протоколи при поискване от органите за реструктуриране и да бъдат подлагани на симулации, за да се гарантира, че процесите функционират. Долуизброените елементи следва да бъдат интегрирани в списъка на процесите, които следва да бъдат обхванати.
76. *[Коригиране на счетоводния баланс]* Прехвърлянето ще бъде съчетано с прилагане на обезценяване и преобразуване на капиталови инструменти (ОПКИ) и може да бъде съчетано със споделяне на загуби. ПСД изисква дейността да бъде продаваема на пазара. Институциите следва да разработят процедури за внасяне на счетоводни корекции и по-специално за своевременно признаване на загуби преди прехвърлянето, за да не бъдат предадени към продължаващия дейността субект.
77. Ако институции, предмет на реструктуриране, продължат дейността си, те следва да са в състояние да подпомогнат изготвянето на счетоводен баланс след реструктурирането, в който да бъде отразено изваждането на периметъра на прехвърлянето и реализираните от него постъпления в предварително договорените счетоводни стандарти. Не се изисква такива счетоводни баланси да бъдат актуализирани постоянно на етапа преди реструктурирането, но институциите следва да демонстрират, че са в състояние бързо да представят на органите за реструктуриране счетоводни баланси след реструктурирането, съответстващи на периметъра на прехвърлянето, идентифициран от органите за реструктуриране със съдействието на институциите.
78. *[Правен преглед]* Институциите следва да извършат правен преглед на договорите, отнесени към периметъра на прехвърлянето, като този преглед подкрепя оценката, посочена в точка 40. Целта на правния преглед на договорите е да бъдат открити:
- пораждащи предизвикателства за прехвърлянето договорни клаузи, които органът за реструктуриране може да не е в състояние да измени съгласно член 64 от Директива 2014/59/ЕС и които налагат по правен ред задължение (включително специално

съобщение до клиентите или органите; одобрение; или изисквания за регистрация) в случай на прехвърляне или за да е възможно прехвърлянето;

- съществуване на множество залози (когато клиент е заложил едно и също обезпечение по различни договори);
- приложими специфични национални разпоредби, като например разпоредби за покрити облигации, които биха могли да наложат определени условия за прехвърлянето (вж. раздел 4.3 от настоящите насоки);
- текущи съдебни спорове и договорните разпоредби, които биха могли да породят съдебен спор по време на реструктурирането или след него.

79. *[Прилагане на периметъра на прехвърлянето]* Институциите следва да разработят процес за прилагане на методиката за определяне на периметъра на прехвърлянето, разработена от органа за реструктуриране, както и да идентифицират и изпълнят административните и правните си задължения (като например регистрация).

80. *[Определяне на данъчните последици]* Институцията следва да определи и прогнозира всички данъчни последици от прехвърлянето и да уведоми съответно органа за реструктуриране. Прехвърлянето на акции или активи може да породни проблеми при данъчното облагане.

81. *[Непрекъсваемост на услугите]* Институциите следва да включат в оперативните си протоколи за прехвърляне преходни планове, в които да бъдат изложени, наред с другите правила, процесите за изготвяне при поискване на преходни споразумения за обслужване или споразумения за ниво на обслужване съгласно точка 22 от насоките на ЕБО за възможността за реструктуриране, за прилагане на договорености за непрекъсваемост на услугите на ИФП и преходните договорености, които следва да се приложат спрямо оставащия субект в съответствие с очакванията на органите за реструктуриране.

82. *[Бизнес план]* Институциите следва своевременно да изготвят и представят бизнес планове или подобен документ, ако това се изисква от органите за реструктуриране. В случай на сделка с акции по линия на ПСД, предлагането на пазара на периметъра на прехвърлянето е вероятно да изисква и бизнес план наред с широк набор от данни. Очакванията по отношение на съдържанието на посочения бизнес план следва да се определят съвместно с органа за реструктуриране.

Специфични аспекти за органа, значими за изпълнението на прехвърлянето

83. Органите за реструктуриране следва да определят процедури, за изпълнение на безпроблемно прехвърляне при реструктуриране, по-специално:
- ред и процес на вземане на решения за прилагане на правомощията по членове 63 и 64 от Директива 2014/59/ЕС;
 - внасяне на корекции в периметъра на прехвърлянето, по-специално след окончателния доклад за оценка, с цел да се осигури възможност за прехвърляния обратно към институцията в режим на реструктуриране;
 - други евентуални задължения, специфични за отделните държави.

5.4 Способности на УИС

84. Институциите следва да са в състояние да подават своевременна и точна информация на органите за реструктуриране, така че последните да могат да вземат информирани решения преди, по време на и след реструктуриране. Институциите следва да разполагат с подходящи управленски информационни системи (УИС) и технологична инфраструктура, за да прилагат своевременно стратегията за реструктуриране в съответствие с член 11 от Директива 2014/59/ЕС.
85. В съответствие с принципа на пропорционалност и с цел подпомагане на процесите, посочени в точка 75 от настоящите насоки, институциите следва да са в състояние при поискване от страна на органите за реструктуриране да предоставят подробна информация относно компонентите на периметъра на прехвърлянето и да актуализират изискуемите данни за прехвърлянето; времевата разлика между крайната дата на информацията и датата на реструктурирането следва да е възможно най-малка. Степента на подробност следва да дава възможност за оценяване на прехвърлените елементи отделно от останалите елементи и да позволява на органа за реструктуриране да вземе решение относно специфичните характеристики на обособяването и прехвърлянето и да идентифицира елементите за прехвърляне в съответствие с това, което е необходимо за националния акт за изпълнение.

Информация за идентифициране на основния периметър на прехвърлянето

86. Институциите следва да подпомагат идентифицирането на периметъра на прехвърлянето с информация на нивото на отделните елементи (задължения, активи и права), включително:
- отнасяне на критичните функции и основните стопански дейности към всеки елемент;
 - класификация на елементите (като например вид активи/задължение; информация за контрагенти и вид обезпечение);

- качество на активите и рискови показатели (като например класификация на обслужвани/необслужвани кредити, информация за рисково претеглените активи и обезпеченията, висококачествени ликвидни активи);
- правни аспекти (включително приложимо право и признаване на правомощията за прехвърляне съгласно Директива 2014/59/ЕС и всякакви потенциални договорни пречки пред прехвърлимостта на съответния инструмент);
- счетоводна информация (като например балансова стойност, задбалансова стойност и стойност на провизии срещу загуби по кредити), когато е относимо.

87. Органите за реструктуриране следва да развият очаквания във връзка с данните относно прехвърлянето и инструментите за прехвърляне, които се разглеждат като допълващи предходната точка в съответствие с принципа на пропорционалност, насърчаван от Директива 2014/59/ЕС.

88. В случай на ИОА институциите следва да развият способности за извършване на диагностична симулация, както е определена от органа за реструктуриране в съответствие с принципите, посочени в насоките на ЕБО относно тестовете, прегледите или симулациите, които могат да доведат до мерки за подкрепа²⁰.

Данни за оценяване на взаимовръзките

89. В съответствие с раздел 4.2 от настоящите насоки институциите следва също така да са в състояние да идентифицират:

- взаимовръзки, защитени съгласно членове 76—80 от Директива 2014/59/ЕС — включително наличие на споразумения за нетиране и прихващане и на обезпечени задължения и съответните им обезпечения;
- взаимовръзки, които не са защитени изрично от Директива 2014/59/ЕС — като например отнасяне на улесненията към идентификаторите на договори с цел идентифициране на елементите в рамките на един и същ договор и връзките между различните правни субекти, като например писмо за намерение;
- икономически и стопански връзки — като например информация относно хеджиране и връзки с клиентите; или
- рискове, свързани със съдебни спорове.

Конкретни насоки относно инструмента за продажба на стопанска дейност

90. В оперативните протоколи за прехвърляне институциите следва да обяснят как могат да създадат бързо виртуална зала за данни, съдържаща достатъчно информация за

²⁰ EBA/GL/2014/09.

осъществяване на надлежна проверка на купувач за периметъра на прехвърлянето и за удовлетворяване на очакванията на предвидения от органа за реструктуриране процес на продажба.

91. Институциите следва да разработят разпоредби, подпомагащи изготвянето на бизнес планове, които също така потенциално трябва да бъдат разделени на план за портфейла за прехвърляне и план за портфейла, който се отнася за оставащата институция.

УИС за гарантиране на непрекъсваемост на операциите

92. Институциите следва да покажат как разделянето, подкрепящо оперативното изпълнение на прехвърлянето, може да бъде извършено бързо в системите на банката, като се осигури непрекъсваемост на способностите на УИС за оставащия субект, както и за приемащия субект (като например разделяне на счетоводните записи), когато това е предвидено в стратегията за реструктуриране и в съответствие с точка 81 от настоящите насоки²¹.

Други способности на УИС

93. УИС следва да е достатъчно гъвкава, за да дава възможност за корекции в прехвърления периметър след реструктурирането (повторни прехвърляния). Например такива корекции би трябвало да се отразяват безпроблемно в управленските отчети.

²¹ Също и с точка 11 от раздел В от приложението към Директива 2014/59/ЕС.